პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეცხრე

საქ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის ორგანო

კომუნისტი

რედაქცია
თბილისი, კაშენის (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 68, მეორე სართული
რედაქციაში საქმეზე მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმეებისა დილის 10 საათიდან და მის 12 საათამდე.
ტელეფ.) რედაქტორის 14—76) მდივნის 10—58

მთავარი კანტორა
თბილისი რუსთაველის პრ., № 84, ტელეფონი № 8—81.
ხელისმოწერის ფასი
მუშა-მოსამსახურე თითოეული, გლეხების წითელარმიელების, მოწეფეების და მასწავლებლებისათვის — 1 მან., დანარჩენებისათვის—1 მან., 30 კ.
საქართველოს ფარგლებში: ნორმალური სტრიქონი ტექსტის ბოლოში—80 კაპ., ტექსტის შიგნით—1 მ. 60 კაპ.; საქართველოს გარეთ: ტექსტის ბოლოს ნორმალური სტრიქ.—1 მ. 50 კაპ., ტექსტში—3 მან.; განცხადებანი, გარდა განცხადების ფასისა, ახლის 10 % საჭალაო გადასახადს. თუ განცხადება აბეჭდება ხუთჯერ ტექსტის შეუცვლელად—შეღავათი შეთანხმებით. მთავარ კანტორაში განცხადებები მიიღება 9-დან 3½ საათამდე. შემდეგ განცხადება ეღირება 20%-ით მეტი. სამგლოვიარო განცხადებანი—15, 20 და 25 მან. „კომუნისტი“-ს ექსპედიცია მთავისებულია კაშენის ქ. № 68, ტელ. 5—43

დღიური
— კომინტერნის აღმასკომის მიმართვა
— „ნიუ ლიდერ“-ი ინგლის-საბჭოთა ურთიერთობის შესახებ
— ორლოვსა და პავლოვსკის აქეთებენ პრუსიიდან?
— ბრიანის გეგმა „ევროპის ფედერაციის“ შესახებ
— მაკდონალდს განზრახვა აქვს ნაწილობრივ ვერსალის ბოლშევიკის სამხედრო პროგრამა
— კატასტროფა ინგლისის ქვა-ნახშირის მაღაროებში. — დაიღუპა 11 კაცი
— სამხედრო . რევოლუციონერული საბჭოს ბრძანება

კვირა, 14 ივლისი 1929 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 5 კაპ. № 160 (2506)

კოლექტიურად შევინახოთ ოგლი-გაციები

შინაური სესხი ერთ-ერთი ძლიერი წყაროა პროლეტარულ სახელმწიფოსათვის ქვეყნის სოციალისტურად გარდაქმნის საქმეში; ჩვენს პირობებში, როცა საბჭოთა კავშირი თითქმის მოკლებულია საგარეო სესხით სარგებლობის საშუალებას, როცა პარტიისა და ხელისუფლების წინაზე მდგომ უდიდესი მნიშვნელობის სამეურნეო და კულტურულ ამოცანების გადაწყვეტა მოითხოვს მთელი ქვეყნის მატერიალურ შესაძლებლობათა მაქსიმალურ მობილიზაციას, შინაური სესხს განსაკუთრებული მნიშვნელობა ეძლევა. საბჭოთა კავშირის მშრომელ მასებში ამ შეხვებას საკმაოდ ღრმად აქვს გადგმული ფესვები. უმთავრესად ამით აიხსნება ის ზეშთაგონ თანაგრძნობა, რომელითაც ეკიდებიან ქალაქისა და სოფლის მშრომელი მასები ხელისუფლების თვითეულ მოწოდებას ყოველ ახალ შინაური სესხის შეძენის შესახებ. თითქმის ყველა შინაური სესხი განსაკუთრებული წარმატებით იქნა ჩატარებული. უფრო მეტი, უკანასკნელ წლებში გამოშვებული როგორც პირველი და მეორე ობლიგაციები, ისე სოფლის მეურნეობის განმტკიცების სესხის ობლიგაციები გაცილებით უფრო მეტი რაოდენობით იქნა გავრცელებული მოსახლეობაში, ვიდრე ეს წინასწარ იყო გათვალისწინებული.

ჩვენი გაზეთის უკანასკნელ ნომრებში აბეჭდება ცნობები იმის შესახებ, რომ მთელ რიგ სამრეწველო ცენტრებიდან მუშებს კოლექტიურად შეუქვთ წინადადება მთავრობაში, რათა გამოშვებული იქნას ინდუსტრიალიზაციის მესამე სესხი. ჯერ ეს საკითხი გადაწყვეტილი არაა მთავრობის სათანადო ორგანოებში და მუშები უკვე აგროვებენ მათი ხელფასის მიხედვით საკმაოდ დიდ თანხებს ინდუსტრიალიზაციის მესამე სესხის ფონდის შესაქმნელად. ეჭვი არ არის, რომ ეს მეტად სასარგებლო ინიციატივა შესაფერ გამოხმაურებას ჰპოვებს საბჭოთა კავშირის ყველა მუშებში და, მათ შორის, საქართველოს მუშებშიაც. საამისო ცნობები ჩვენ უკვე გვაქვს.

ეს ფაქტები ერთხელ კიდევ ცხადყოფენ, თუ რამდენად დიდია მუშათა მასების კლასიური თვითშეგნება, რამდენად ღრმად შეიჭრა შინაური სესხის იდეა ქალაქისა და სოფლის ფართო მშრომელ მოსახლეობაში. მაგრამ ამ უდავო მიღწევათა ფონზე ჩვენ ერთი წუთითაც არ უნდა დავკარგოთ ის დეფექტები, რომელთაც ადგილი აქვთ შინაური სესხების გავრცელების დარგში. ცხადია, რომ შინაური სესხი მით უფრო ამაოსებს თავის დანიშნულებას, რომ მეტი ყოველგვარ მზრუნველობასაც იმისათვის, რომ თვალსაჩინო ადგილს მოკავთა ტიპაჟს. ამასთანავე ეს საშუალება იმის საუკეთესო გარანტიაა, რომ ობლიგაცია, რაიმე შემთხვევის გამო, მის შემძენს არ დაეკარგოს, რაიც არც ისე იშვიათ მოვლენას წარმოადგენს. ამიტომ ობლიგაციების ბანკში კოლექტიურად ჩაბარების პრაქტიკა ყოველნაირად უნდა იქნას წახალისებული.

მხოლოდ ზემოდჩამოთვლილი ღონისძიებათა ენერგიულ და სისტემატიური გატარებით შეიძლება ჩვენ ობლიგაციების ვადამდე ადრე გაყიდვისა და დაგირავების არანორმალური მოვლენის აღმოფხვრას. მტკიცედ უნდა გვახსოვდეს, რომ თვითეულ ობლიგაციის ვადამდე ადრე უკან დაბრუნებით ჩვენ ვაცლით აგურს იმ დიდ და მშრომელი მასების საკეთილდღეო მშენებლობას, რომელსაც აწარმოებს ჩვენი მუშურ-გლეხური ხელისუფლება.

ფალსიფიკატორების მფარველნი

ორლოვისა და პავლონოვსკის საქმეზე ბერლინის სასამართლოს მიერ გამოტანილმა განაჩენმა ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა. მათ მიესაჯა მხოლოდ ოთხ-ოთხი თვით დაპატიმრება, რომელიც ამასთან მოხდილად ითვლება მათი წინასწარ პატიმრობაში ყოფნით. ამგვარად, დამნაშავენი განთავისუფლებულ იქნენ.

ჩვენ ვიცით, რომ გერმანიის ხელისუფლება იმ თავითვე ყოველნაირად ცდილობდა საქმის მიფუჩეჩებას. პროცესის დანიშვნა განზრახ ძალზე გაჭიანურეს, რომ ერთი მხრით მის მიმართ ინტერესი შეენელებიათ, ხოლო მეორე მხრით მოემზადებიათ ნიადაგი ბოროტმქმედების ნამდვილი შინაარსის დასამალავად, ვინაიდან აშკარა იყო, რომ ორლოვი და კომპანია მჭიდროდ იყო დაკავშირებული გერმანიის ზოგიერთ სახელმწიფო დაწესებულებებთან, რომელნიც უხეად სარგებლობდნენ თეთრგვარდიელ ფალსიფიკატორების „დოკუმენტებით“. ამის საჯაროდ მხილება კი, ცხადია, არაფერი სასიამოვნო იყო გერმანიის ხელისუფლებისათვის.

თუმცა პროცესი ხელოვნურად ძალიან ვიწრო ჩარჩოებში მოამწყვდიეს, რის გამო შეუძლებელი გახდა ორლოვების „მოღვაწეობის“ სჭარო სისრულით გადმოშლა, შეუძლებელი შეიქნა აგრეთვე იმ ორგანიზაციების და სახელმწიფოების როლის სავსებით გამომეღავნება, რომელთა ყალბი საბუთების დამამზადებელი ემსახურებოდნენ, მაგრამ ისიც, რაც პროცესზე უდავოდ გამოირკვა, საკმარისზე მეტი იყო ბოროტმომქმედთა სასტიკად დასჯისათვის.

მთავარი, რაც აღსანიშნავია, ეს ისაა, რომ ორლოვ-პავლონოვსკის საქმე არ იყო მარტო ჩვეულებრივ სისხლის სამართლის დანაშაული, თუმცა ამ შემთხვევაშიაც მათთვის სასამართლოს, არსებულ კანონების მიხედვით, მკაცრი განაჩენი უნდა გამოეტანა. ეს იყო უფრო პოლიტიკური საერთაშორისო ხასიათის ბოროტმქმედება, ორლოვი და კომპანია ამზადებდა ანტისაბჭოთა ყალბ დოკუმენტებს და მათი საშუალებით ცდილობდა კაპიტალისტურ ქვეყნების ურთიერთობის გაფუჭებას საბჭოთა კავშირთან. ორლოვი პირადად მონაწილეობას იღებდა კერძოდ „ნიუ ლიდერის“-ის ინგლის-საბჭოთა ურთიერთობის შესახებ გამოქვეყნებულ ცნობების ფალსიფიკაციაში, ორლოვი ინგლისის მთავრობის ერთ-ერთ მოხელესთან ერთად ამზადებდა ცნობილ ზინოვიევის წერილს და ა. შ.

ორლოვის და პავლონოვსკის ბანკში ნაპოვნ დოკუმენტებიდან ნათლად ჩანს, რომ ორლოვი და პავლონოვსკი ემსახურებოდნენ ანტისაბჭოთა ორგანიზაციებს, რომელთა შორის ერთ-ერთი ადგილი ეკავა ე. წ. „ნაციონალ-ბოლშევიკების“ ჯგუფს, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ცნობილი ემიგრანტი ტრეპოვი. ეს ჯგუფი ორლოვის ფულით ბეჭდავდა ანტისაბჭოთა ბროშურებს, ორლოვი ინახავდა ამ ჯგუფის არქივს და ა. შ.

ორლოვის ბანკში ნაპოვნ დოკუმენტებიდან ნათლად ჩანს, რომ ორლოვი ინახავდა ანტისაბჭოთა ბროშურების ფალსიფიკატებს, ხოლო ხადათიერაშვილს, რომელიც უშუალოდ მუშაობდა ამ „საქმეზე“, თავის ტეხნიკურ თანამშრომლად აცხადებს.

ყალბი ჩერვონცების დამამზადებლობა პროცესი, რომელიც დაუსრულებლად ჭიანურდება, ახლო მომავალში უნდა გაირჩეს. რო არიფერი ესთქვათ იმაზე, რომ გერმანიის ხელისუფლება შეეცადა და კვლავაც შეეცდება ამ საქმის მთავარი სულისამდგმელები — დეტერდინგები და სხვები—ხელუხლებელი დარჩენ, რა გარანტია აქვთ, რომ გერმანიის სასამართლო ქარუმიძე-სადათიერაშვილებს ისევე არ მოუსვამს თავზე ხელს, როგორც ორლოვებს. ქარუმიძეები სწორედ ამით არიან გათამამებული.

ყოველივე ეს ჩვენს წინაშე აყენებს გერმანია - საბჭოთა ურთიერთობის საკითხს. ბერლინის სასამართლოს განაჩენი ორლოვის და პავლონოვსკის საქმეზე გადაჭრით ეწინააღმდეგება იმ შეხედარებით ნორმალურ პოლიტიკურ და ეკონომიურ დამოკიდებულებას, რომელიც დღემდე არსებობს ამ ქვეყნებ შორის. ჩვენ ვიცით, რომ გერმანიაში მოიპოვებიან წრეები, რომელნიც საფრანგეთთან ბლოკზე ოცნებობენ და საბჭოთა კავშირთან ურთიერთობის გაორთულების გზით ფიქრობენ საფრანგეთისაგან დათმობების მიღებას. ამან გარკვეული იჩინა თავი საერთაშორისო კონფერენციაზე. ხომ არ აპირებს გერმანია რევიზია უყოს თავის პოლიტიკას საბჭოთა კავშირის მიმართ? ამ კითხვის დასმა მართებულია ორლოვის პროცესის შედეგთან დაკავშირებით. საჭიროა მდგომარეობაში სრული გარკვეულობის შეტანა. თუ ბერლინის სასამართლოს განაჩენი არ გამოხატავს გერმანიის მთავრობის თვალსაზრისს, „შერიდმა“ უნდა გამოსწორდეს. აგრეთვე ყალბ ჩერვონცების მკეთებელ ქართველ კონტრ - რევოლიუციონერების მიმართ, რომელნიც დღემდე თავისუფლად გრძნობენ თავს. უნდა აქნას აღებული გადამჭრელი კურსი. ყველაფერი ეს აუცილებელია გერმანია-საბჭოთა კავშირის ნორმალური ურთიერთობისათვის, რომელიც ასე საჭიროა არა მარტო ჩვენთვის, არამედ, პირველ ყოვლისა, თვით გერმანიისათვის.

X.

ჰენდერსონი რეინის ოლქის ევაკუაციის შესახებ

ინგლისის მთავრობა საფრანგეთისაგან დამოკუკიდებელი მოკავშირეობის უფლებას იტოვებს რეინის ოლქის დაცვის საკითხში

ჩინელი ხუნხუზების თავდასხმა აღმოსავლეთ-ჩინეთის რკინის გზაზე.

რეინის ოლქის ევაკუაციის გარშემო

ჰენდერსონის განცხადება

ლონდონი, 12 ივლისი. საგარეო საქმეთა მინისტრმა ჰენდერსონმა პარლამენტში განაცხადა, რომ ინგლისის მთავრობას საფრანგეთის მთავრობის წინაშე არ უკისრია არავითარი ვალდებულება იმის შესახებ, რომ არ მოახდინოს რეინის ოლქის ევაკუაცია დამოკიდებლად, იმ დრომდე, სანამ საფრანგეთი თავის ჯარს არ გაიყვანს. ინგლისის მთავრობამ ამ საკითხში მოქმედების თავისუფლება შეინარჩუნა და იგი ჯარს რეინის ოლქიდან გაიყვანს მაშინ, როცა თვითონ დაინახავს საჭიროდ.

მუშათა პარტიის დეპუტატების შეკითხვაზე ჰენდერსონმა სთქვა, რომ ინგლისის სამხედრო დებულებანი ამოიწურება იმ ვალდებულებით, რომლებიც ინგლისმა ლოკარნოს პაქტით იკისრა. (ადს).

ინგლისი და საბჭოთა კავშირი

დამოუკიდებელი მუშათა პარტიის ორგანო. ინგლის-საბჭოთა ურთიერთობის შესახებ

ლონდონი, 12 ივლისი. დამოუკიდებელი მუშათა პარტიის ორგანო „ნიუ ლიდერ“-ი ინგლის-საბჭოთა ურთიერთობის შესახებ სწერს:

„საბჭოთა მთავრობასთან ნორმალური ურთიერთობის განხლების გადადებამ ეჭვი დაბადა იმის შესახებ, რომ ინგლისის მთავრობას სერიოზული განზრახვა ჰქონდეს რუსეთის მიმართ. თუ „ობსერვერი“-ს აზრითაც კი, კომინტერნის მოღვაწეობა საკმაო მიზეზი არ არის ურთიერთობის გახანგრძლივების გადადებისათვის, ჩვენ არავითარ მერყეობას არ უნდა გამოვიჩენდეთ ამ საკითხში. პენდერსონი აცხადებს, დომინიონების მთავრობებს შეეკითხეთო. საერთო პოლიტიკა დომინიონებთან, რასაკვირველია, სასურველია, მაგრამ მოულებელია, რომ ინგლისის გადაწყვეტილება დომოკიდებული იყოს დომინიონების მთავრობათა თვალსაზრისისაგან. მათ არ შეჰკითხებიან, როდესაც საბჭოთა კავშირთან უოთიერთობა შესწყდა და ეხლა „საშუალება არ უნდა მიეცეთ, რომ უარყოფითი გავლენა მოახდინონ „მორიგების შესაძლებლობაზე“. (ადს).

თავდასხმა ჩრდილოეთ-ჩინეთის რკინის გზაზე

ხაბაროვსკი, 12 ივლისი. ხარბინიდან მიღებული ცნობები, 10 ივლისს ჩინეთის ხელისუფლების წარმომადგენლები ყაჩაღურად დაესხნენ თავს აღმოსავლეთ-ჩინეთის რკინის გზას, ხელში ჩაიგდეს რკინის გზის ტელეგრაფი, ავარეული დაბეჭდეს მიზეზის დასახსნელად სავაჭრო წარმომადგენლობა, „გოსტორგის“, „ტექსტილსინდიკატის“ და „სოვეტრგფლოტის“ განყოფილებანი. ამაყე დროს დაპატიმრებულ იქნა დაახლოებით 40 რუსი რკინის გზელი, მოსამსახურე. გზის დუბანში ლუ ი-ჩუნში აღმოსავლეთ-ჩინეთის რკინის გზის მმართველის ემშანოს მოსახლეა, რომ გზის გამგებლობა გადაეცა დუბანის წარმომადგენლისათვის. ემშანოვმა ან შეასრულა უკანონო მოთხოვნა, რომელიც მოკდენის შეთანხმების უხეშ დარღვევას წარმოადგენს. ემშანოვი, აგრეთვე მისი თანაშემწე ეიმინტი გადაყვნენ და მათ ნაცვლად ჩააყენეს დუბანის კაცები. წევნა და მოძრაობის დარგების უფროსები და სხვები შესცვალეს რუსი თეორგეთაღიელებით.

რკინის გზის მთელ ხაზზე სპობენ მუშათა პროფესიონალურ და კოოპერატიულ ორგანიზაციებს. **დაპატიმრებულია 200-ზე მეტი რუსი რკინის გზელი.** აღმ.-ჩინეთის რკინის გზის მუშები და მოსამსახურეები აღშფოთებულნი არიან.

ამავე დროს მიღებულია ცნობები, რომ საბჭოთა საზღვრის გასწვრივ თავს უყრიან მაჯყურიის ჯარს, რომელიც საბრძოლველად არის გამზადებული და თვით საზღვართან სდგას. მიღებული ცნობების თანახმად, მაჯყურიის ჯარის გარდა, საბჭოთა კავშირის ალზედართან დგანან რუს თეთრგვარდიელთა ნაწილები. მაჯყურიის სარდლობა მათ გადაყვანას ტექნიკაში შეწინაშის შეტანაზე.

პეკინური ამბებიდან, რომ საჭირო ხასწრაფად იქნას მიღებული რატიფიკაციის ისეთი ფორმა, რომელიც მისაღები იქნება ვალის მიმეცემ სახელმწიფოთათვის, მთავრობა აცხადებს, რომ კენჭის ყრაში მონაწილეობით მთავრობა ღებულობს თავის თავზე პასუხისმგებლობის ნაწილს. (ადს).

პრეობრაჟენსკის, რადეკის, სმილგას და სხვების განცხადება

მოსკოვი, 13 ივლისი. პრეობრაჟენსკის, რადეკის და სმილგას საკავშირო კომპარტიის (ბ) ცენტრალურ საკონტროლო კომისიის მიმართეს შემდეგი შინაარსის განცხადებით:

„ჩვენ, ქვემოწერე ამისა ხელის მოწერნი, ამით ვაცხადებთ, რომ ვეთანხმებით პარტიის გენერალურ პოლიტიკურ ხაზს და კავშირს ესწყვეტით ოპოზიციასთან (ე. ი. იმ მიმდინარეობასთან, რომელიც ტროცკის პოლიტიკური ხაზის საფუძველზე ორგანიზაციულად ჩამოყალიბდა. ეგრეედწოდებულ „ბოლშევიკ - ლენინელთა სრულიად საკავშირო ცენტრი“-ს ირგვლივ).

ჩვენი ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციის პოლიტიკა, რომელიც გამხანგულია ხუთწლიანი გეგმის კონკრეტულ ციფრებში, მიგვაჩნია სოციალისტური მშენებლობის და პროლეტარიატის კლასობრივი პოზიციების განმტკიცების პროგრამად. ხუთწლიანი გეგმის განხორციელება სწყვეტს რევოლიუციის ძირითად ამოცანებს მშრომელ ხალხში და ამიტომ ჩვენს ბოლშევიკური მოთხოვნა. ბოლშევიკები უნდა მოითხოვდნენ შინაპარტიულ დემოკრატიას, როგორც იმის გარანტიას, რომ პროლეტარიატმა მოახერხოს ინდუსტრიალიზაციის ყველა ძირითადი ამოცანების გადაჭრა. მაგრამ მათ არ შეუძლიათ მოითხოვონ, რომ პარტიის ხელმძღვანელობა გადაეწეროს პრინციპიულად სხვა ხაზზე, ვინაიდან მხოლოდ ღარიბ გლეხობაზე მკვიდრად დაყრდნობით და საშუალო გლეხობასთან კავშირით პროლეტარიატს შეუძლია განახორციელოს სოციალისტური მშენებლობა და კაპიტალისტურ ელემენტებთან ბრძოლის პოლიტიკა. მხოლოდ საბჭოთა და კოლექტიური მეურნეობების მშენებლობა ჰქმნის მატერიალურ ბაზისს ღარიბი გლეხობისა და მოჯამაგირეების პოლიტიკური ორგანიზაციისათვის, რასაც თავის მხრივ ერთად-ერთს ძალუძს უზრუნველჰყოს საბჭოთა და კოლექტიური მეურნეობების წარმატებითი მშენებლობა. პარტიპენტრალის ეს იძლევა სოციალისტური მრეწველობისათვის სასურსათო და სანედლეულო პრობლემის მკვიდრად გადაჭრის გარანტიას და ჰქმნის ახალ საფუძველს პროლეტარიატის დაკავშირებისათვის სოფლის უმრავლესობასთან.

ჩვენ მხარს ვუჭერთ ბრძოლას ბიუროკრატიზმთან სახელმწიფოს და პარტიის აპარატებში.

ჩვენ ვიმედოვნებთ, რომ ამ ბრძოლის ენერგიულად გაწევა მშრომელი მასების მობილიზაციისა და ინიციატივის საფუძველზე მოგვცემს საშუალებას შესრულებულ იქნას ის ამოცანა, რომელსაც დაბეჯითებით სვამდა ჩვენს წინაშე ლენინი თავისი სიცოცხლის უკანასკნელ დღეებამდე.

ჩვენ მხარს ვუჭერთ ბრძოლას მეზარბაზეებთან, რომელიც ობიექტიურად გამოხატავენ ჩვენი ქვეყნის კაპიტალისტური ელემენტებისა და წვრილი ბურჟუაზიის უკმაყოფილებას სოციალისტური შეტევის იმ პოლიტიკის გამო, რომელსაც პარტია ატარებს.

ჩვენ მხარს ვუჭერთ კომინტერნის პოლიტიკას, კომინტერნის, რომელიც შეურიგებელ ბრძოლას აწარმოებს სოციალ - დემოკრატიასთან. ამასთან ერთად ჩვენ სწორად მივგვარნია გადაჭრელი ბრძოლა პრიფმომძორაობაში არსებულ რეფორმიზმთან, რომელიც სთიშავს პროლეტარიატს, დარაზმულს და ბიუროკრატთან საბრძოლველად შეიარაღებულს მასში, თუ გავაუმჯობესებთ მათ მდგომარეობას, თუ საქმით დავუმტკიცებთ მათ, რომ პარტიული ხაზის გატარება მოასწავებს მათი კეთილდღეობის ზრდას. ბრძოლა მუშათა მდგომარეობის გაუმჯობესებისათვის თვით მუშათა მასებისაგან მოითხოვს ნორმალურ საყოფაცხოვრებო პირობების შემოღებას, ხოლო პარტიასა და პროფკავშირებისაგან—ყურადღების მასების მატერიალურ-საყოფაცხოვრებო ინტერესებისადმი და იმ ბიუროკრატიული უმოძრაობის დაძლევას, რომელიც ხშირად შეიმჩნევა პარტიის პოლიტიკას. ყოველი კომუნისტის მოვალეობაა, თავისი ძალ-ღონის მიხედვით, მონაწილეობა მიიღოს პარტიის ამ გამძაფრებულ ბრძოლაში გენერალური ხაზის გატარებისათვის, სწორედ ამ ამოცანის განსახორციელებლად ჩვენ გვსურს დავბრუნდეთ პარტიაში, ვიბრძოლოთ და გავიმარჯვოთ მასთან ერთად.

ვუცქეთებთ რა ჯამს ჩვენს უთანხმოებას პარტიის უმრავლესობასთან რამდენიმე წლის განმავლობაში, ჩვენ უნდა გავაცხადოთ შემდეგი:

უმნიშვნელოვანესი დასკვნა, რომელიც ჩვენ გამოგვყავდა პარტიის ც. კ.-ის პოლიტიკიდან, მდგომარეობა იმაში, ვითომ ამ პოლიტიკას განსაზღვრულ სტადიაში აუცილებლად მიეყვანართ გადახვევამდე პროლეტარიატის დიქტატურიდან და ლენინური გზიდან ხელისუფლებისა და მისი პოლიტიკის ტერმიდორიანულ გადაგვარებისკენ და ოქტომბრის რევოლიუციის მოპაოვართა უბრძოლველად დათმობისაკენ. უმთავრესი ბრალდება, რომელსაც ჩვენ ვეუფენებით პარტიის ხელმძღვანელობას, მდგომარეობა იმაში, ვითომ ეს ხელმძღვანელობა, თუმცა თავისი სურვილის წინააღმდეგ, ხელს უწყობს ასეთი გადახვევის, არ ებრძვის გადაგვარების ელემენტებს და მის მემარჯვენე ელემენტებს და ეკონომიური კრიზისის უმწვავეს მომენტში შეიცდება გამოსავლის გამონახვას მიმარჯვენე პოლიტიკის გზებში და კულაკის მიმართ დათმობის გზებში, სადარის ბონაპარტიზმის საშიშროებით. ჩვენ კი, საბჭოთა ავპარატის მთელ ბიუროკრატიულ დამახინჯებებით და გადაგვარების ელემენტების მიუხედავად, საბჭოთა ხელისუფლება მიგვაჩნია პროლეტარიატის დიქტატურად.

სრული შეფარდებით თავის არასწორ შეხედულებებთან ლენინიზმზე და საბჭოთა ხელისუფლება მიგვაჩნია ისეთ პროგრამა მუშათა კლასისათვის, იგი მთელ თავის ყურადღებას აქცევს პარტიის პოლიტიკის კრიტიკას და ამიტომ აუცილებლად განწირულია—გადაქცეს იმ ოპორიენტაციად და უკმაყოფილო ადამიანების ორგანიზაციად, რომელსაც ჩამოშორების შესახებ. ერთ დეპუშაში, რომელსაც ხელს აწერენ ტროცკისტები და დეცისტები (სპირონოვის მიმდევრები), ოპოზიციონერები აცხადებენ:

„ჩვენ ვიზიარებთ პარტიის გენერალურ ხაზს და საჭიროდ მიგვაჩნია დაბეჭდილი პარტიის რიგებში იმ მიზნით, რათა მონაწილეობა მივიღოთ ამ ხაზის გატარებასა და გაშლა-განვითარებაში, სოციალისტური მშენებლობის სიძნელეებთა დაძლევაში, ბრძოლაში მემარჯვენე სოფთხეებთან, პროლეტარული დიქტატურის სოციალისტური პოზიციის განმტკიცებისათვის. ამით ვაცხადებთ, რომ ყოველი პირობისა და შეხნიშვნის გარეშე ვიღებთ ყოველგვარ ფრაქციულ ბრძოლაზე“.

დეპუშას ხელს აწერენ: ბიგოსი, ოზოლინი, ჟუკოვსკი, ბარსუჩენკო, ბოგდანოვი, გლობუსი, გლანი, გუზოვი, პეკელნი, ჩესნოკოვი, გინდინი, დეკანი, მაქსიმოვიჩი, პომორაცევი, ეპიხინი, ნეიმანშეევი, ნოსოვი, ბორნშტეინ - ზაველევსკი, გაეეშკა, დრეიცერი, რაბინოვიჩი, მარენკო, მუსინოვიერი, კონოვალოვი, რუდერმანი, ბიბიკი, შილოვი, ვალენტინოვი, შტრომელი, ისაევი და პოლიაკოვი.

მეორე დეპეშა, რომელსაც ხელს აწერენ აღნიშნული პირები და აგრეთვე ივანოვი და სტაროველოვი, მიღებულია 10 ივლისს. ამ დეპეშაში ოპოზიციონერები აცხადებენ:

„ჩვენი ყოფილი უთანხმოებანი პარტიასთან, რომელნიც წარმოიშვენ აღდგენის პერიოდიდან რეკონსტრუქციის პერიოდში გადასვლის სიძნელეთა ხიდაგზე, მიგვაჩნია აღმოფხვრილად, პარტიის პოლიტიკას ესწორებთ ლენინურ პოლიტიკად და ჩვენ მიერ 8 ივლისს გამოგზავნილი დეპეშის დასამტკიცებად ვაცხადებთ, რომ ვეთანხმებით რადეკის, სმილგას და პრეობრაჟენსკის განცხადების ძირითად დებულებებს. ვაცხადებთ, რომ გადაჭრათ ესწყვეტთ კავშირს ოპოზიციასთან, რომელიც ადგება უაღრესად შემცდარ და არა ლენინურ ხაზს, ყოველი შეინშვნის გარეშე ვემორჩილებით პარტიის გადაწყვეტილებებს, ვკისრულობთ ვალდებულებას გავეწიროთ ისინი ცხოვრებაში და ვთხოვთ ცენტრალურ საკონტროლო კომისიას დაგვაბრუნოს პარტიის რიგებში“.

დეცისტებმაც: ბიბიკმა, ისაევმა, შტრომელმა, ვალენტინოვმა, პოლიაკოვმა ხელი მოაწერეს ამ დეპეშას და დასძინეს:

„ვუერთდებით ამ დეპეშას და ვაცხადებთ, რომ კავშირს ესწყვეტთ ჯგუფთან და უარვყოფთ მტკიცებას პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლების გადავარების შესახებ“.

რედაქციის შენიშვნა: დრეიცერის შესახებ (ისე, როგორც ბევრი სხვის შესახებაც) ტროცკისტები თავის დროზე ავრცელებდნენ ხმებს, რომ იგი მოკვდა, თავი მოიკლა და სხვ. ტროცკისტების ფრანგულ ორგანოს „კონტრ ეი კურან“-ის ერთ-ერთ ნომერში ნიკოლოგიც კი დაიბეჭდა — „დრეიცერის ხსოვნა“. ტროცკისტები ასაფლავებენ ცოცხალ დრეიცერებს და სცდილობენ ისეთი მკვდრების გაცოცხლებას, როგორიც არის სუვარინი.

ELIBRARY.GE

ტრამვაელების გაფიცვა

ბაქო-ილისი, 12 ივლისი. ბაქოში ორკვირიანმა გრძელდება ტრამვაელების გაფიცვა. ტრამვაის მოძრაობა მეათე დღეა შეჩერებულია. პროფკავშირის ხელმძღვანელებმა ტრამვაის დირექციას მიმართეს შემდეგი წინადადებით: მუშები განაახლებენ მუშაობას და უარს განაცხადებენ მოთხოვნილებებზე, თუ დამკვირვებლები ხაზობრივ პროფკავშირს. კამპანიამ უარყო წინადადება და დაემუქრა კავშირს სრული გახლიდვით.

კავშირებმა მოიწვიეს მასიური მიტინგები, რომ გადაწყვეტილ საკითხი პროფკავშირთა გადაწყვეტის შესახებ, მაგრამ ამერიკის შრომის ფედერაციამ მთხოვნარხა მიტინგების გადადება. რესპუბლიკანურმა სასამართლომ, რომელიც აშკარაა, ნიუ-იორკის ამ ბანკების ზეგავლენით შემქმედებს, რომელიც ტრამვაის კამპანიის დანაშაულიერ დახმარების უწევენ, გამოსცა განკარგულება, რომლითაც მუშებს ეკრძალება ტრამვაის მოძრაობისათვის ხელის შეშლა.

ამერიკის შრომის ფედერაციის ბიუროკრატებმა მისცეს მუშებს დაემორჩილონ განკარგულებას. სასამართლოს დადგენილება ძალიან ძლიერების მრეწველთა ზეწოლის, რადგან დღემდე ბევრი ადგილობრივი პოლიციელი აცხადებდა ბოიკოტის წინააღმდეგ გამოსვლაზე, ხოლო პოლიციის რეზერვები არ ასრულებდნენ ბრძანებას მობილიზაციის შესახებ; საერთო რესპუბლიკანური სასამართლოს ჩარევამ გამოიწვია აგრეთვე სპეციალური ფედერალური პოლიციის ჩარევა. შესაძლოა სახლეთ კვეთით ნაწილების ჩარევაც.

უკანასკნელ დღეებში რამდენიმე პირი დაპატიმრეს. (ადს).

ოლოვსა და პავლონოვსკის აქვეყნენ პრუსიიდან?

ბერლინი, 12 ივლისი. ორლოვი და პავლონოვსკი პროცესის დამთავრების შემდეგ არ გაანთავისუფლეს, ისინი გაგზავნეს პოლიტიკურ პოლიციაში, რომელმაც უნდა გადაასულვანოს მათი გაქცევის საკითხი. დამცველებმა განაცხადეს, რომ ამით სურვილს გამოხატავს დარჩეს გერმანიაში და შესწყვიტოს თავისი პოლიტიკური მოღვაწეობა, რომელიც ორლოვისა და პავლონოვსკის აზრით, ხელს უწყობს ანტანტასა და გერმანიას შორის ურთიერთობის გაფუჭებას.

„ველტ ამ აბენდ“-ი პროცესის შესახებ

ბერლინი, 12 ივლისი. „ველტ ამ აბენდ“-ი 10 ივლისის ნომერში ზღვის ორლოვის პროცესს ეხება და სწერს:

„მთელი შეთქმულება საბჭოთა მთავრობის წინააღმდეგ მიმართული ყალბი საბუთების ფაბრიკაციის შედეგი იყო. პროცესს არა ჩვეულებრივი აჩქარებით და, შეძლებისამებრ, ფარულად ამთავრებენ, მაგრამ მთავრობა და იუსტიცია ამით თავიანთ თავს ასამართლებენ“. (ადს).

ომის საფრთხესთან გრძოლა

სტოკჰოლმი, 12 ივლისი. 11 ივლისს ბერლინში მოხდა კონფერენცია ომის საფრთხესთან ბრძოლის საკითხის გასარჩევად. კონფერენციას დაესწრო 135 დელეგატი, რომლებიც უშუალოდ წარმოებებმა გაგზავნეს; კონფერენციას დაესწრო აგრეთვე მრავალი მუშა.

კონფერენციამ ერთხმულად მოიწონა კომპარტიის პოზიცია, აირჩია დელეგატები გეტენბორგის კონგრესზე გასაგზავნად და გამოჰყო განსაკუთრებული კომიტეტი დელეგატებისთვის სამგზავრო ფულის შესაგროვებლად. ბერგენის პროფკავშირთა საბჭო გაერთიანების გამგეობამ გადასწყვიტა მიიღოს მონაწილეობა გეტენბორგის კონგრესში, რისთვისაც იარჩია დელეგატები. (ადს).

ემიგრენ თავდამსხმელებს

ვენა, 12 ივლისი. ბულგარეთის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ლიაპჩევზე და გზათა მინისტრ ვასილიევზე თავდასხმის გამო მახლობელ სოფლებში დაპატიმრეს რამდენიმე ბირი, მათ შორის გლეხთა კავშირის მეთაურენი ფრთის წევრები.

ხელისუფლებამ თითქოს აღმოაჩინა თავდასხმის ხუთი მონაწილე და იპოვა იარაღი, რომელთაც ისინი სარგებლობდნენ. ბულგარეთის მთავრობის პრესა თავდასხმის ორგანიზატორებად აცხადებს ემიგრანტების ცენტრალური კომიტეტის წევრებს. ბულგარეთის ელჩებმა ბერლინის, ვენის და პრაღის მთავრობებს მოსთხოვეს ემიგრანტების ექსტრადიცია. (ადს).

ჰენდერსონზე თავდასხმის განზრახვა?

ლონდონი, 13 ივლისი. რეიტერის სააგენტო იუწყება:

„რამდენიმე პირი ცალ-ცალკე მიეიდა ჰენდერსონის ბინაზე და ყოველდღე მათგანში გაიცადდა, რომ ხურს საგარეო საქმეთა მინისტრის ნახვა. ერთს მათგანს შეშინებს რევოლვერი. მათ უპასუხეს, რომ ჰენდერსონს არ შეუძლია მათი მიღება და ურჩიეს სადილის შემდეგ მოსულიყვნენ. ამის შემდეგ

საბჭოთა აპარატის გაჯანსაღებისათვის

ბიუროკრატები, პროტექციის ხელის შემწყობნი და სხვა გვარი მავნებლები უნდა განიდევნონ საბჭოთა დაწესებულებებიდან

როგორ „დააწინაურეს“ მუშა-ქალი ამხ. გრიგოლაშვილი

გასული წლის ოქტომბერში, ქალაქის 1-ლ კლინიკურ ამბულატორში, ადგილკომის თავმჯდომარედ დაწინაურების სახით წამოაყენეს ამავე კლინიკის მომსვლელი ქალი, ამხ. ანა გრიგოლაშვილი, რომელიც მთავალეობის შესრულებას ფაქტიურად შეუდგა ნოემბრიდან, მაგრამ ეს დაწინაურება მოხდა მხოლოდ ფორმალურად, ანგარიშის გულისათვის, სინამდვილეში კი სხვებით გაათარეს და დაწინაურებული მუშა-ქალის მდგომარეობა: არავინ მას არ უწევდა დახმარებას და არავინ უწყობდა ხელს მის მუშაობას. ღილიდან მისი არჩევისა, ხომ გარეშეთ თვი მოიყარა განსაკუთრებულ „ჯგუფებად“, რომელიც ყოველ წუთში ცდილობდა დაწინაურებულ მუშის უკან დაწევას. ეს ჯგუფი მხედველობად ადგილკომის ზოგიერთი წევრებისაგან და მისი სულის . ჩამდგმელი და მთავარი ხელმძღვანელი იყო ხურენ კარტაშოვი, რომელმაც კარგა ხნის ბრძოლის შემდეგ მუშა-ქალის წინააღმდეგ, მიაღწია თავის მიზანს და გახდა „ადგილკომის თავმჯდომარე“.

ადგილკომის არც ერთი კრება ნორმალურად არ ჩატარებულა; ინტრიგანები და კარიერისტები ყოველთვის ილაშქრებდნენ თავმჯდომარის წინააღმდეგ და ხელს უშლიდნენ მის ნაყოფიერ მუშაობას. ადგილკომის ყოველ მორიგ სხდომაზე იმართებოდა დიდი ჩხუბი და ლანძღვა, რომელსაც იწყებდა კარიერისტი სურენ კარტაშოვი. აღსანიშნავია, რომ მოკ. სურენი ადგილკომის სხდომაზე გაიფარებით ამრძოდა თავმჯდომარის წინააღმდეგ, სხდომის მთავარ საკითხებზე მაინცდამაინც არ ლაპარაკობდა, არა თუ ერთი სიტყვებით მთარგმნელობით დაჩაგრული ქალის ხელმძღვანელობას, ხშირად ლანძღავდა ხოლმე. ასეთ ატმოსფეროში ადგილკომის თავმჯდომარე ვერ ახერხებდა თავისი მუშაობის ნორმალურად წარმართვას, ვერ ახერხებდა ყოველ მხრივ მუშაობის ხელმძღვანელობას, ვერ ახერხებდა ადგილკომის მუშაობის ორგანიზებ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ